

LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠVIETIMO IR MOKSLO MINISTRO
Į S A K Y M A S

DĖL PEDAGOGŲ KVALIFIKACIJOS TOBULINIMO KONCEPCIJOS TVIRTINIMO

2012 m. gegužės 30 d. Nr. V-899

Vilnius

Įgyvendindamas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2008-2012 metų programos įgyvendinimo priemonių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2009 m. vasario 25 d. nutarimu Nr. 189 (Žin., 2009, Nr. [33-1268](#)), 3 lentelės 1099 punktą,

t v i r t i n u Pedagogų kvalifikacijos tobulinimo koncepciją (pridedama).

ŠVIETIMO IR MOKSLO MINISTRAS

GINTARAS STEPONAVIČIUS

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo
ministro 2012 m. gegužės 30 d. įsakymu
Nr. V-899

PEDAGOGŲ KVALIFIKACIJOS TOBULINIMO KONCEPCIJA

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Pedagogų kvalifikacijos tobulinimo koncepcijos (toliau – Koncepcija) paskirtis – pasiūlyti šiuolaikinę pedagogų kvalifikacijos tobulinimo sampratą bei teisinius ir administracinius mechanizmus, kurie leistų įtvirtinti pedagoginių darbuotojų (mokytojų, dirbančių pagal ikimokyklinio, priešmokyklinio, pradinio, pagrindinio, vidurinio, individualizuotas ar socialinių įgūdžių ugdymo, profesinio mokymo, neformaliojo švietimo programas, ir pagalbos mokiniui specialistų) (toliau kartu – pedagogai) nuolatinio kvalifikacijos tobulinimo asmeninę ir institucinę motyvaciją, užtikrintų pedagogų kvalifikacijos tobulinimo paslaugų kokybę ir tikslingą bei veiksmingą lėšų, skiriamų iš biudžeto pedagogų kvalifikacijai tobulinti, naudojimą. Koncepcija teisiniu požiūriu bus įgyvendinta pakeitus atitinkamus teisės aktus.

2. Koncepcijoje vartojamos sąvokos atitinka Lietuvos Respublikos švietimo įstatyme (Žin., 1991, Nr. [23-593](#); 2011, Nr. [38-1804](#)), Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatyme (Žin., 2009, Nr. [54-2140](#)), Lietuvos Respublikos neformaliojo suaugusių švietimo įstatyme (Žin., 1998, Nr. [66-1909](#)) ir kituose įstatymuose bei jų įgyvendinamuosiuose teisės aktuose vartojamas sąvokas.

3. Remiantis Lietuvos Respublikos teise, Europos Sąjungos dokumentais, nacionaliniais ir tarptautiniais tyrimais bei rekomendacijomis Koncepcijoje laikomasi šių pagrindinių pedagogų kvalifikacijos tobulinimo plėtros gairių: 1) nuolatinio ir tęstinio kvalifikacijos tobulinimo būtinybės suvokimo skatinimas, 2) geresnių finansinių ir organizacinių sąlygų kvalifikacijos tobulinimui sudarymas, 3) kvalifikacijos tobulinimo sričių ir formų įvairovės didinimas.

II. PEDAGOGŲ KVALIFIKACIJOS TOBULINIMO SAMPRATA

4. Koncepcijoje sąvokos „kompetencija“ ir „kvalifikacija“ suvokiamos ir taikomos taip: sąvoka „kompetencija“ derintina su žodžiais „įgyjama“, „ugdoma“ ir vartotina tiek bendrajam profesinių gebėjimų lygiui, tiek atskiriems gebėjimams atlikti profesines užduotis, veikti profesinėje srityje apibūdinti; sąvoka „kvalifikacija“ derintina su žodžiais „tobulinama“, „pripažįstama“, „formalizuojama“, „reikalaujama“ ir vartotina dokumentais patvirtintam bei su profesine karjera siejamai kompetencijų ir patirties visumai apibūdinti. Koncepcijoje aptariama procesų ir priemonių visuma vadinama „pedagogų kvalifikacijos tobulinimu“, o paties pedagogo veikla siekiant įgyti naujų ar aukštesnių kompetencijų – „profesiniu tobulinimusi“.

5. Pedagogų kvalifikacijos tobulinimo samprata grindžiama šiais principais:

5.1. įsivertinimo – pedagogas turi suprasti, kas jo veikloje yra tobulintina, kokių žinių, gebėjimų, įgūdžių stoka bei kokios nuostatos ir požiūriai tai lemia;

5.2. geriausios praktikos – pedagogas turi perimti geriausias ugdymo praktikas, kurios daugeliu atvejų randasi ir tinkamai suvokiamos autentiškoje pedagoginės veiklos aplinkoje (švietimo įstaigoje ir kitose vietose, kur organizuojamas ugdymo procesas), todėl joje sutelktina didelė kvalifikacijos tobulinimo veiklų dalis;

5.3. motyvacijos – pedagogas turi turėti vidinę vertybinę nuostatą ir būti išoriškai motyvuojamas nuolatos tobulinti savo veiklą;

5.4. subsidiarumo – pedagogas ir švietimo įstaiga yra pagrindiniai subjektai, kartu pasirenkantys profesinio tobulinimosi sritis ir formas.

6. Kvalifikacijos tobulinimo procesas turi užtikrinti dermę tarp individualių pedagogo poreikių, švietimo įstaigos poreikių ir nacionalinių poreikių:

6.1. Individualūs pedagogo profesinio tobulinimosi poreikiai suvokiami kaip galimybė realizuoti asmeninius gebėjimus, polinkius bei siekius, įveikti problemas, kurios yra kliūtis geresniems profesinės veiklos rezultatams ir pasitenkinimui darbu.

6.2. Švietimo įstaigos pedagogų kvalifikacijos tobulinimo poreikiai suvokiami kaip galimybė darbuotojams įgyti stokojamas kompetencijas, svarbias darniai įstaigos veiklai ir jos bendruomenės išsikeltų uždavinių įgyvendinimui.

6.3. Nacionaliniai pedagogų kvalifikacijos tobulinimo poreikiai suvokiami kaip galimybė įvesti naujus dalykus, programas, temas, technologijas, skleisti svarbias pilietines ir tautines nuostatas, organizuoti grėsmių ugdytinių sveikatai prevenciją.

6.4. Priimant sprendimus dėl konkrečių kvalifikacijos tobulinimo priemonių pasirinkimo turi būti derinama pedagogo asmeninė iniciatyva, švietimo įstaigos vadovo įtaka ir profesinio tobulinimosi konsultanto pagalba.

7. Kvalifikacijos tobulinimas nuosekliai pratęsia pedagogo rengimą, pradėtą aukštojoje mokykloje, ir turi trukti visą profesinės veiklos laikotarpį. Pasirinkdamas pedagogo profesiją asmuo turėtų žinoti savo tolimąją (viso gyvenimo) ir artimąją (kelerių metų) tobulinimosi perspektyvą, galimybes (įskaitant švietimo įstaigos biudžete suplanuotus finansus), numatomus rezultatus ir pastarųjų sąsają su karjera. Pedagogas turi teisę strateginio planavimo laikotarpiui numatytas kvalifikacijos tobulinimo lėšas panaudoti kooperuojant kelerių metų išteklius didesnio finansavimo reikalaujančiai kvalifikacijos tobulinimo formai.

8. Kvalifikacijos tobulinimas turi būti suvokiamas ir įgyvendinamas kaip organizacinių, finansinių ir pedagogų bendradarbiavimą skatinančių priemonių visuma, suteikianti kiekvienam pedagogui darbo metu galimybes įsivertinti profesinę veiklą, planuoti profesinį tobulinimąsi, įsisavinti naują medžiagą, kūrybiškai išbandyti naujus metodus bei įrangą. Ši priemonių visuma turi funkcionuoti taip, kad pedagogai tobulintųsi ne tik individualiai, bet ir kaip specifinių tikslų vienijama bendruomenė (švietimo įstaigos pedagogų kolektyvas, dalyko mokytojų asociacija ir pan.), besidalijanti tarpusavyje ir su kitomis švietimo bendruomenėmis geriausios praktikos patirtimi.

9. Pedagogo asmeninei ir socialinei sėkmei būtina visapusiška žmogiškoji branda ir visų jo asmeninių galių realizacija, todėl kvalifikacijos tobulinimo sričių ir formų įvairovė tiesiogiai siejasi ir stiprina pedagogo norą tobulintis, jo pasitenkinimą tobulinimosi rezultatais ir jų diegimo profesinėje veikloje sėkme. Pedagogas yra pavyzdys ugdytiniams kaip asmenybė ir daro jiems įtaką asmeninėmis savybėmis bei veikla. Todėl yra svarbios, ugdytinis ir kvalifikacijos tobulinimo proceso dalimi pripažintinos įvairiausios pedagogo kompetencijos, įgyjančios viešą raišką, nepaisant to, ar jos tiesiogiai susijusios, ar nesusijusios su konkrečiomis jo einamomis pedagoginėmis pareigomis ir atliekamomis funkcijomis.

10. Pedagogo profesinio tobulinimosi procesą tikslinga skirstyti mokykloje vykdomo strateginio planavimo laikotarpiais (mokyklos savininko paprastai nustatytais 3 ar 5 metų tarpsniais), kurie atitinka finansinio planavimo periodus ir yra optimalūs dinamiško sociokultūrinio konteksto požiūriu. Pedagogo kvalifikacijos tobulinimo veiklos vertinimas šiais tarpsniais leistų užtikrinti lankstesnę ir racionalesnę veiklų išdėstymą kiekvienu laikotarpiu (galimybę atsižvelgti į mokinių interesus ir naudą, asmenines sąlygas, asmeninį laiko organizavimą, personalo kaitą švietimo įstaigoje ir realią tobulinimosi galimybių pasiūlą), siekti planavimo ir spontaniškumo dermės.

III. PEDAGOGŲ KVALIFIKACIJOS REGULIAVIMO PRIEMONĖS IR RIBOS

11. Kadangi neįmanoma vienareikšmiškai apibrėžti pedagogo kompetencijos ugdymo gairių, nusakytinos tik kompetencijų sritys ir slenkstinės (minimalios) ribos, kurias turi pasiekti asmuo, norintis įgyti valstybės pripažintą pedagogo kvalifikaciją ar siekti aukštesnės kvalifikacinės kategorijos.

12. Švietimo ir mokslo ministerija, jos įgaliotos institucijos, valstybės, savivaldybių ir nevalstybinės švietimo įstaigos turi sudaryti sąlygas tobulinti pedagogų kvalifikaciją šiais reguliavimo instrumentais, kuriuos reikia nustatyti atitinkamuose teisės aktuose:

12.1. prielaidų derinti pedagogo asmeninius, švietimo įstaigos ir nacionalinius poreikius sukūrimas ir palaikymas, leidžiantis spręsti apie pedagogo tobulinimosi kryptis ir būdus konkrečios pedagogų bendruomenės kontekste, šią veiklą periodiškai planuojant bei vertinant; pavyzdinių pareigybių aprašų koregavimas ir profesinio tobulinimosi konsultantų rengimo programų inicijavimas yra pirmos svarbos uždaviniai;

12.2. pedagogų kvalifikacijos tobulinimo paslaugų kokybės stebėseną ir iš jos išplaukiantys veiksmai šių paslaugų teikėjų atžvilgiu;

12.3. pedagogų ir švietimo įstaigų poreikių periodinis tyrimas ir iš jo išplaukiantys organizaciniai bei finansiniai sprendimai skatinant trūkstančių pedagogų kvalifikacijos tobulinimo paslaugų atsiradimą (prireikus imantis valstybinio tokių paslaugų užsakymo).

13. Kvalifikacijos tobulinimo sistemos pertvarka turėtų būti vykdoma taip, jog nesudarytų kliūčių labiausiai motyvuotiems aktyviems pedagogams tęsti tvarias tobulinimosi praktikas. Kitų pedagogų profesinį tobulinimąsi teigiamai paveiktų nedidelio intensyvumo, tačiau plataus poveikio motyvacinės paskatos ir organizacinės prielaidos, išdėstytos šioje koncepcijoje.

14. Reikšmingos šios pedagogų kvalifikacijos tobulinimo paskatos:

14.1. teisė ir galimybė tobulintis už valstybės biudžeto („mokinio krepšelio“) lėšas ir iš kitų šaltinių;

14.2. teisė ir galimybė rinktis tobulinimosi sritis ir formas, derinama su švietimo įstaigos ir nacionaliniais poreikiais;

14.3. pasitenkinimas sėkmingu darbu įgijus ir pritaikius naujas ar aukštesnes kompetencijas;

14.4. teisė ir galimybė esminiam profesiniam atsinaujinimui, papildomo formalaus išsilavinimo įgijimui ilgalaikės stažuotės metu apibrėžtais laikotarpiais;

14.5. galimybė daryti vadybinę karjerą, įgijus reikiamą vadybinę kompetenciją.

IV. PEDAGOGŲ KVALIFIKACIJOS TOBULINIMO SRITYS IR FORMOS

15. Pagal gebėjimų pobūdį ir jų taikymą skiriamos šios pagrindinės pedagogų kompetencijų sritys:

15.1. bendrosios kompetencijos (mokymo kalbos tinkama vartoseną, valstybinės bei užsienio kalbų mokėjimas, komunikaciniai gebėjimai, kritinis mąstymas, technologijų taikymo ir informacijos valdymo įgūdžiai, teisinis raštingumas, etiketo pagrindų išmanymas); siekiant pripažinti kai kurių kompetencijų įgijimą ir paskatinti jų ugdymąsi, norminiuose dokumentuose atskirai nurodytinos šios bendrosios kompetencijos:

15.1.1. vadybinės organizacinės kompetencijos (įskaitant ekonominę ir finansinę raštingumą);

15.1.2. kultūrinės kompetencijos (įskaitant meninę raišką, kultūrinį aktyvumą – meno propagavimą ir kultūrinės veiklos organizavimą);

15.1.3. socialinės kompetencijos (pilietinis bei demokratinis sąmoningumas, visuomeninis aktyvumas, socialinis jautrumas, įskaitant labdaros ir paramos organizavimą, kitą pagalbą neįgaliesiems ir socialiai pažeidžiamiems asmenims);

15.1.4. sportinės kompetencijos (įskaitant sporto ir nuolatinio fizinio aktyvumo propagavimą bei sporto renginių organizavimą);

15.2. dalykinės kompetencijos (mokomojo ir tai pačiai žinijos bei ugdymo sričiai (socialiniai, humanitariniai, gamtos mokslai, technologijos, menai, kūno kultūra ir sportas) priklausančių dalykų pagrindų bei naujovių išmanymas);

15.3. didaktinės kompetencijos (įskaitant psichologines žinias ir jų taikymą, profesinės etikos išmanymą ir laikymąsi).

16. Pagal kvalifikacijos tobulinimosi būdus skiriamos šios kompetencijų įgijimo formos:

16.1. individualus tobulinimasis (įskaitant mokslinę veiklą, dalykinę raišką profesinėmis publikacijomis ir projektais);

16.2. kolegialus dalijimasis patirtimi (metodinių grupių, dalykinių asociacijų veikla, pamokų, įskaitant atviras pamokas, ir kitos pedagoginės veiklos demonstravimas ir stebėjimas, konsultavimas ir konsultavimasis, išskyrus atvejus, kai tai įeina į tiesiogines tarnybines pareigas);

16.3. specializuoti renginiai (kursai, seminarai, mokymai, praktikos);

16.4. akademinis (aukštesnės pakopos ar kitos krypties, gretutinės, laispsnio nesuteikiančios studijos);

16.5. viešoji nedarbinė veikla (visuomeninė, kultūrinė, meninė raiška, įskaitant veiklą demokratiniuose valdymo organuose, nevyriausybinėse organizacijose, socialinėse akcijose ir programose, dalyvavimą meno kolektyvuose, sportinės veiklos organizavimą ir dalyvavimą joje, amatininkystę ir kūrybinius projektus).

V. PEDAGOGŲ KVALIFIKACIJOS TOBULINIMO PASLAUGŲ TEIKĖJAI IR JŲ PRIPAŽINIMAS

17. Pedagogų kvalifikacijos tobulinimo sistema turi sudaryti palankias sąlygas ir kurti paskatas, kad pedagogų kvalifikacijos tobulinimo paslaugas būtų suinteresuotos teikti pirmiausia tos institucijos, kurios turi reikiamą patirtį, bazę ir kvalifikuotą personalą. Todėl skatintina, kad skirtingų kvalifikacijos tobulinimo formų paslaugas teiktų skirtingos institucijos:

17.1. aukštosios mokyklos, rengiančios pedagogus ir psichologus, taip pat kitos aukštosios mokyklos – testų akademinį ugdymą, prioritetiškai siūlydamos paslaugas tobulinti kvalifikaciją II pakopos, laispsnio nesuteikiančių formalųjų studijų, atskirų modulių studijų, kursų, neformaliai įgytų kompetencijų pripažinimo ir kitais būdais;

17.2. valstybės ir savivaldybių biudžetinės įstaigos (švietimo centrai ir kitos švietimo pagalbos įstaigos) – teiktų jų turimą patirtį bei personalą atitinkančias kvalifikacijos tobulinimo paslaugas ypač orientuodamiesi į pedagogų kvalifikacijos tobulinimo veiklą organizavimo, koordinavimo ir kompensacines (trumpalaikių priemonių, kitų pedagogų kvalifikacijos tobulinimo paslaugų teikėjų nevykdomų priemonių, su konkrečiomis valstybinės švietimo politikos naujovėmis, specifinių grupių poreikiais susijusių priemonių įgyvendinimo) funkcijas;

17.3. kiti juridiniai asmenys (pvz., VšĮ, AB, UAB, asociacijos) – konkuruotų dėl pedagogų kvalifikacijos tobulinimo paslaugų teikimo;

17.4. fiziniai asmenys (dirbantys pagal patentą, registravę individualią veiklą) – konkuruotų dėl pedagogų kvalifikacijos tobulinimo paslaugų teikimo (paskaitų, mokymų, konsultavimo jų specializuotą ir formaliai patvirtintą kompetenciją atitinkančiose srityse).

18. Švietimo ir mokslo ministerijos įgaliotai institucijai priskirtinos šios pedagogų kvalifikacijos tobulinimo priemonių nacionalinio koordinavimo ir teikėjų pripažinimo funkcijos:

18.1. nuolat viešinti ir potencialiems pedagogų kvalifikacijos tobulinimo paslaugų teikėjams tiesiogiai teikti informaciją apie švietimo politikos ir praktikos naujoves, pedagogų ir švietimo įstaigų vadovų pageidavimus bei poreikius, kuri svarbi priemonių planavimui ir pasiūlai;

18.2. palaikyti pedagogų kvalifikacijos tobulinimo paslaugų teikėjų – juridinių asmenų akreditavimo sistemą, apimančią kvalifikacijos ir veiklos sąlygų patikrinimą bei sprendimą dėl įtraukimo į pedagogų kvalifikacijos tobulinimo įstaigų duomenų bazę;

18.3. rūpintis pedagogų kvalifikacijos tobulinimo programų turiniu ir renginių registracija (įtraukimu į Kvalifikacijos tobulinimo programų ir renginių registrą);

18.4. palaikyti individualių pedagogų kvalifikacijos tobulinimo paslaugų teikėjų – fizinių asmenų kvalifikacijos ir veiklos teisėtumo (patento, individualios veiklos registravimo) patikros sistemą, apimančią įtraukimą į viešai skelbiamą lektorių ir konsultantų sąrašą;

18.5. nuolat viešinti ir pedagogams bei švietimo įstaigų vadovams tiesiogiai teikti informaciją apie pedagogų kvalifikacijos tobulinimo galimybes;

18.6. vykdyti pedagogų kvalifikacijos tobulinimo paslaugų teikėjų veiklos stebėseną kokybės užtikrinimo, patikimos informacijos kaupimo ir analizės, kuri teikiama švietimo politikos formuotojams, tikslais;

18.7. veikti išvien su kitomis valstybės ir savivaldybių institucijomis (įskaitant savivaldybių įsteigtas švietimo pagalbos įstaigas), koordinuojant pedagogų kvalifikacijos tobulinimą, ir rūpinantis pedagogų kvalifikacijos tobulinimo priemonių, kurios nevykdomos kitų kvalifikacijos tobulinimo paslaugų teikėjų, įgyvendinimu.

19. Vykdamas pedagogų kvalifikacijos tobulinimo paslaugų teikėjų akreditavimą, programų ir renginių registravimą, įtraukimą į lektorių ir konsultantų sąrašą laikomasi šių nuostatų:

19.1. juridiniai ir fiziniai asmenys, jau turintys Lietuvos ar autoritetingų užsienio institucijų pripažintą teisę teikti tam tikrų sričių bei lygmens formalaus ir neformalaus švietimo paslaugas ar vykdyti studijas, deklaruojant ketinimą tose srityse teikti pedagogų kvalifikacijos tobulinimo paslaugas, akredituojami pagal supaprastintą procedūrą;

19.2. juridinių asmenų, kurių pagrindinė veikla yra pedagogų kvalifikacijos tobulinimo paslaugų teikimas ir akredituotų kaip kvalifikacijos tobulinimo įstaigos tobulinimo programos ir renginiai terminuotai registruojami jų pačių teikimu; kiti juridiniai asmenys teikiamuose prašymuose registruoti pavienes pedagogų kvalifikacijos tobulinimo programas ir renginius užpildo detalią turinio ir darbuotojų, vykdysiančių konkrečią programą, kvalifikacijos deklaraciją ir terminuotai akredituojami pagal supaprastintą procedūrą;

19.3. pareiškinių dokumentų turinio išankstinė patikra yra minimali pedagogų kvalifikacijos tobulinimo programų ir renginių kokybės užtikrinimo priemonė; svarbiausias dėmesys turi tekti jų dalyvių vertinimų bei įgytų kompetencijų taikymo analizei, ekspertų vizitams ir kitoms kvalifikacijos tobulinimo paslaugų teikimo veiklos stebėsenos priemonėms; nustačius pažeidimus ar konstatavus, kad deklaruotų rezultatų nepasiekta, turi būti nedelsiant priimami sprendimai programų ir renginių registravimą panaikinti ir įstaigų akreditaciją peržiūrėti;

19.4. į pedagogų kvalifikacijos tobulinimo paslaugų teikėjų vertinimą ir jų veiklos stebėseną įtraukiamos pedagogų profesinės dalykinės asociacijos.

VI. PEDAGOGŲ KVALIFIKACIJOS TOBULINIMO PLANAVIMAS IR VERTINIMAS

20. Pagal veiklų laiką, tikslus ir pobūdį yra trys pedagogų kvalifikacijos tobulinimo tipai:

20.1. pirmųjų pedagoginio darbo metų kvalifikacijos tobulinimas;

20.2. kvalifikacijos tobulinimo stažuotė;

20.3. su darbu derinamas kvalifikacijos tobulinimas.

21. Pirmaisiais pedagoginio darbo metais pedagogo kvalifikacijos tobulinimas, pirmiausia vykstantis kolegialaus patirties perėmimo forma, turi užimti ne mažiau kaip vieną trečiąją viso apmokamo pedagogo darbo laiko:

21.1. Pirmaisiais pedagoginio darbo metais mokinių atostogų laiku ar kitu tinkamu metu pedagogas turi dalyvauti nacionalinėse arba regioninėse vieno mėnesio bendros trukmės kvalifikacijos tobulinimo stovyklose asmenims, pradėjusiems pedagoginį darbą.

21.2. Įvertinus darbo ir stovyklų rezultatus asmeniui teikiama rekomendacija dėl tinkamumo pedagogo karjerai, kuri yra pagrindas asmeniniam sprendimui tęsti pedagoginę veiklą.

21.3. Švietimo ir mokslo ministerijos įgaliotos institucijos parengtame „Pirmųjų pedagoginio darbo metų apraše“ ir kituose dokumentuose turi būti numatytos pagalbos asmenims, pradėjusiems pedagoginį darbą, priemonės, įskaitant mentorių veiklos apmokėjimą, kvalifikacijos tobulinimo stovyklų organizavimą ir finansavimą, komisijų, teikiančių rekomendaciją dėl tinkamumo pedagogo karjerai, sudarymą ir apmokėjimą.

22. Kas aštuonerius darbo (neįtraukiant motinystės/tėvystės atostogų) metus pedagogas įgyja teisę gauti ne ilgesnės nei vienų mokslo metų trukmės kvalifikacijos tobulinimo stažuotę:

22.1. Stažuotė vykdoma pagal švietimo įstaigos patvirtintą veiklos planą, atsižvelgiant į Švietimo ir mokslo ministerijos įgaliotos institucijos parengtą pedagogų kvalifikacijos tobulinimo stažuotčių vykdymo aprašą.

22.2. Numatoma stažuotės metu mokėti vidutinį pedagogo darbo užmokestį (pagal jo kvalifikaciją už nominalų darbo krūvį) arba kompensuoti iki jo vidutinio darbo užmokesčio trūkstamą dalį, jei stažuotės metu jis gauna atlyginimą arba stipendiją kaip projekto vykdytojas, autorinės sutarties subjektas, pedagoginių mainų programos dalyvis, studentas ir pan.

22.3. Galimos šios pedagogų kvalifikacijos tobulinimo stažuotės formos: universitetinės studijos, metodinių priemonių ir vadovėlių rengimas, vadovavimas švietimo projektams ar dalyvavimas juose, stažuotė kitoje Lietuvos arba užsienio švietimo, mokslo, kultūros įstaigoje.

22.4. Per visą profesinę karjerą pedagogas turi teisę į kvalifikacijos tobulinimo stažuotes, kurių bendra trukmė ne ilgesnė kaip treji mokslo metai.

22.5. Pedagogas į ilgalaikę kvalifikacijos tobulinimo stažuotę išleidžiamas, kai ji iš anksto suplanuojama taip, kad nesikirstų su mokinių interesais (sutaptų su auklėjamosios ir mokomų klasių perėjimo į kitą ugdymo pakopą tarpniais).

23. Švietimo įstaigoje planuojat 30 metų pedagoginės veiklos stažą turinčio asmens darbo veiklą didesnė krūvio dalis galėtų būti skiriama konsultanto, mentoriaus funkcijoms atlikti (išlaikant tą patį atlyginimą).

24. Su darbu derinamas pedagogo kvalifikacijos tobulinimas planuojamas ir vertinamas švietimo įstaigoje, kurioje dirba pedagogas. Pedagogo kvalifikacijos tobulinimo duomenys įrašomi į jo asmens bylą (formuojamas kvalifikacijos tobulinimo aplankas).

25. Švietimo įstaigose įvestina atskira pareigybinė funkcija (pareigybinių funkcijų dalis) – profesinio tobulinimosi konsultantas:

25.1. Profesinio tobulinimosi konsultanto pareigybinės funkcijos negali atlikti įstaigos vadovas; rekomenduojama, kad ši pareigybinė funkcija nebūtų derinama ir su kitomis administruojančiomis pareigomis.

25.2. Profesinio tobulinimosi konsultantams rengti inicijuojama speciali kvalifikacinė programa (universitetinių studijų modulis) patyrusiems pedagogams.

25.3. Profesinio tobulinimosi konsultantas kasmet per savianalizę grindžiamą pokalbį su kiekvienu švietimo įstaigos pedagogu (taip pat ir vadovais) padeda jam parengti metinį ir perspektyvinį, susietą su strateginio mokyklos plano laikotarpiu, profesinio tobulinimosi planą, atitinkantį 5 ir 6 punktų kriterijus, taip pat aptaria pedagogo kvalifikacijos tobulinimo veiklų rezultatus, nuolat konsultuoja pedagogus tobulinimosi klausimais.

25.4. Nedidelių švietimo įstaigų, t. y. turinčių iki 10 pedagogų, pedagogus, o pereinamuoju 3 metų laikotarpiu – ir didesnių švietimo įstaigų pedagogus gali konsultuoti profesinio tobulinimosi konsultanto pareigybinės funkcijas atliekantis kitos švietimo įstaigos arba švietimo pagalbos įstaigos darbuotojas; organizacinius šios pagalbos teikimo reikalus turi spręsti švietimo įstaigos savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija.

26. Pedagogo prašymu švietimo įstaigos vadovas skiria biudžeto lėšų pedagogų kvalifikacijos tobulinimo priemonėms (paslaugoms, metodinei medžiagai, specializuotai programinei įrangai, komandiruotėms) apmokėti atsižvelgdamas į profesinio tobulinimosi konsultanto nuomonę dėl švietimo įstaigos bei personalinių kvalifikacijos tobulinimo prioritetų ir vadovaudamasis teisės aktais:

26.1. Pedagogas iš anksto informuojamas, kokia lėšų suma ir kokio pobūdžio kvalifikacijos tobulinimo veiklai jam skirta. Tai žinodamas pedagogas savo nuožiūra renkasi pedagogų kvalifikacijos tobulinimo paslaugų teikėją.

26.2. Skatintina praktika, kai švietimo įstaigos vadovas sudaro maksimaliai palankias galimybes pedagogui dalyvauti jo pasirinktuose kvalifikacijos tobulinimo renginiuose.

26.3. Pedagogas turi teisę rinktis kitas kvalifikacijos tobulinimo priemones (specializuotus renginius, akademinės studijas) nei rekomenduoja profesinio tobulinimosi konsultantas bei pritaria įstaigos vadovas, ir deklaruoti šią veiklą, tačiau pastaruoju atveju kvalifikacijos tobulinimo paslaugas apmoka pats asmuo.

27. Pedagogų kvalifikacijos tobulinimo veikla vertinama pagal profesinės veiklos kokybės pokyčius, taip pat ir formalizuotai. Tokio vertinimo prielaida – Švietimo įstatymo apibrėžta mokytojo teisė „ne mažiau kaip 5 dienas per metus dalyvauti kvalifikacijos tobulinimo renginiuose“. Tai sudaro 40 akademinį valandų kontaktinio (auditorinio) darbo per metus. Atsižvelgiant į aukštojo mokslo sistemoje rekomenduojamas kontaktinio (auditorinio) darbo ir savarankiško mokymosi bei kitos ugdymosi veiklos proporcijas, tai koreliuoja su 4 akademiniais kreditais per metus, kurie gali būti prilyginami kitiems apskaitos instrumentams (vienetams, taškams, kalendorinėms dienoms ar pan.) atsižvelgiant į kompetencijų įgijimo formas.

28. Mokyklos vykdo pedagogų kvalifikacijos tobulinimo veiklos apskaitą, atsižvelgdamos į Švietimo ir mokslo ministerijos įgaliotos institucijos parengtas rekomendacijas, kuriose numatomi skiriamo laiko, pastangų, rezultatų ir kiti kriterijai, kompetencijų įgijimo formos. Pedagogų kvalifikacijos tobulinimas pagal visas formas, išskyrus 16.3 ir 16.4 punktuose nurodytas, pripažįstamas pedagogui pateikus deklaraciją, kuri yra įtraukiama į asmens bylą.

29. Teisės aktuose nustatomas pedagogo kvalifikacijos tobulinimo per atitinkamą laikotarpį minimumas (laiko, kreditų, taškų ir kitais veiksmais adekvačiais apskaitos instrumentais), kuris per šį periodą gali būti įvykdomas tiek vienodu, tiek skirtingu intensyvumu.

30. Atestacijos procedūras aukštesnei kvalifikacinei kategorijai gauti pedagogas gali pradėti tik tada, kai tobulinantis įgytos kompetencijos lemia reikšmingus teigiamus pedagoginės veiklos kokybės pokyčius bei rezultatus ir kai per strateginio planavimo laikotarpį formaliai įvertinta kvalifikacijos tobulinimo veiklų visuma atitinka mažiausiai vieno semestro formaliųjų studijų apimtį.

31. Atsižvelgdamas į švietimo politikos kryptis, Švietimo ir mokslo ministerijos įgaliotos institucijos teikiamas analizes ir kitą informaciją apie pedagogų kvalifikacijos tobulinimo priemonių stebėsenos rezultatus ir pedagogų kompetencijų būklę, švietimo ir mokslo ministras tvirtina minimalius kvalifikacijos tobulinimo reikalavimus, nurodydamas veiklų formalizuotai vertinamos apimties pasiskirstymo viršutinę ir apatinę ribą kiekvienoje iš 16 ir 17 punktuose nurodytų šešių sričių ir penkių formų:

31.1. Nustatomos skirtingos viršutinės ir apatinės reikalavimų tobulinimosi veikloms pagal sritis ir formas ribos skirtingų grupių ir tipų švietimo įstaigų, taip pat skirtingas pareigas einantiems pedagogams.

31.2. Nacionalinis poreikis, kad tam tikras pareigas einantys pedagogai įgytų naujų kompetencijų, pedagogų kvalifikacijos tobulinimo sistemoje gali būti administraciškai realizuojamas įvedant naują specialią kompetencijos sritį ir numatant joje tam tikrus minimalius tobulinimosi veiklos reikalavimus.

31.3. Kvalifikacijos tobulinimo minimalių reikalavimų pasiskirstymo pagal veiklos sritis ir formas viršutinių ir apatinių ribų nustatymo pakeitimas, išskyrus pirmąjį paskelbimą, įsigalioja praėjus penkeriems metams nuo jo paskelbimo, t. y. derinamas su pedagogo profesinio tobulinimosi ilgalaikiu planavimu.

32. Specializuotų renginių ir akademinų formų kvalifikacijos tobulinimas patvirtinamas dokumentais (pažymėjimais, diplomais, sertifikatais etc.); kitų formų kvalifikacijos tobulinimas patvirtinamas įstaigos vadovo remiantis profesinio tobulinimosi konsultanto, mentoriaus, metodinio būrelio vadovo, kitos švietimo įstaigos vadovo ar pedagogo konsultanto, pedagogų profesinės dalykinės asociacijos teikimu ir (ar) pedagogo deklaracija.

VII. SUSIJUSIŲ SRIČIŲ PERTVARKOS REKOMENDACIJOS

33. Konceptijoje projektuojama pedagogų kvalifikacijos tobulinimo sistema gali vaisingai funkcionuoti pasiekus sinergiją su kitomis švietimo reguliavimo permainomis:

33.1. pirmųjų pedagoginio darbo metų ir sąlyginės (terminuotos) pedagogo kvalifikacijos suteikimo procedūros įvedimu;

33.2. pedagogo profesijos kompetencijų aprašo atnaujinimu, numatant skirtingus reikalavimus pagal ugdymo pakopos specifiką, specialiųjų pedagogų ir socialinių pedagogų, profesijos konsultantų specifiką, pedagogo veiklos vertinimo kriterijus, kuriais galėtų remtis mokyklos, rengdamos savianalizės dokumentus, ir išorės auditoriai;

33.3. pedagogų kvalifikacinių reikalavimų patikslinimu, numatančiu kvalifikacijos tobulinimo patvirtinimo mechanizmą.
